

S. D. P. S.

Lot 1 Springvale Road
Bangholme 3175

Leto XII ^v Št 48
Marec 1992

**VAŠA DOMACA TURISTICNA AGENCIJA
DONVALE TRAVEL**

1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želji pridemo tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz . . .) Vam je na uslugo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements. Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc . . .)
Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL: 842 5666 (ALL HOURS)

Lic. No:
3 0 2 1 8

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Phone: 801 3419

JOŽE KRNJAK

PAINTER & INTERIOR DECORATOR

WALL PAPER HANGING
ALL TYPES OF TILING

**22 CLARENCE ST.,
WANTIRNA SOUTH**

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056
Telephone: 387 8488

Phone: 544 8466

E. Z. OFFICE MACHINES

Emil Zajc je zastopnik
ADLER IN OLYMPIA

*Pisalnih strojev. Prodaja, nakupnina
in vsako vrstno popravilo zelo
natančen strokovnjak.*

1475 Centre Rd., Clayton

Dnevno sveža jajca
lahko dobite pri
vašem rojaku.

Alma Augustin Postregna

LOT 1 CHAPEL RD., KEYSBOROUGH
PHONE: 798 2853

BULLETIN ☆ ☆ ☆ NOVICE

GLASILO

SLOVENSKEGA DRUŠTVA

PLANICA SPRINGVALE

UREDNIKA

META LENARČIČ

TISK IN PRIPRAVA LOJZE KOVAČIČ

ŠPOŠTOVANI ČLANI BRALCI NOVIC—

Zopet je prišel čas, da Vam podam poročilo delovanja S.D.Planica v zadnjih treh mesecih. Finančno je bilo zelo uspešno.

Zadnje tradicionalno štefovanje 26.dec. je potekalo zelo veselo kot ponavadi.Prav gotovo je k temu pripomogla zabavna muŹika z ukusno domačo hrano, ki jo je vodila druŹina Rotar s pomočniki.

Na večer starega leta smo se v polno nabiti dvorani veselili vse do ranega jutra med prijatelji in prijetni glasbi si tako čestitali vse najboljše v novo leto 1992.

Kulturna sekcija je izvedla zahvalno proslavo v čast neodvisni Republiki Sloveniji ob priznanju Avstralske oblasti 18.jan.92. Na dan 8feb. - obletnice smrti našega največjega pesnika dr.Franceta Prešerna smo prvič na Planici proslavili njegovo delo s pestrim programom.

Pust, pust krivih ust je pričaral veliko število domačih in tujih gostov, kjer so se veselili ob veseli domači glasbi "Lipa".Obiskale so nas pustne šeme od vse povsod. Hvala vsem za vesel večer.

6.marca popoldne smo dobili obisk mladih fantov iz Slovenije- "Big - Ben, Hit Kvartet" s katerim smo se pogovorili in poveselili v naših druŹbenih prostorih.

Tretji slovenski festival (Tabor),ki Źe je nahajal na S.P.K.J. 7.in 8.marca pod okriljem S.S.O.V. se je končal z velikim uspehom. Vreme nam je bilo res naklonjeno oba dneva, da smo se vsi prav lepo imeli. Atrakcija večera so bili gostje iz Slovenije "Big - Ben in Hit Kvartet" z vzdevkom "Karantanije", ki so nas zabavali vse do ranega jutra. Zadnji dan festivala so se razdelile nagrade na Źportnih poljih, nagrade za pecivo in Źrebanje loterije. Vsi zadolŹeni so se res izkazali pri svojih odgovornih delih. Velika zahvala gre g.F.Toplaku in g.V.Lenkotu za odlično opravljena dela. Enako se zahvaljujemo tudi mladini, Źenskam za pecivo ter vsem, ki ste sodelovali na tem slovenskem festivalu.

Hvala vsem in nasvidenje na Planici, predsednik, M.Cimerman

*Proslava v čast samostojni Republiki Sloveniji z obiskom
"Mayor of Springvale" ga. J. Sheen.*

—SLOVENSKA ŠOLA—

Malo pozno, toda pričeli smo s slovensko šolo na Planici. To leto smo se dogovorili, da bomo imeli pouk v ptekih zvečer, to je vsak prvi in tretji petek v mesecu.

Vpisano je že lepo število učencev. To so vsi, ki že obvladajo prvo stopnjo; to je abecedo, besede in gladko jim gre pisanje ter branje je zadovoljivo. Začeli smo z branjem beril in prevedbo. Tudi domačo nalogo bodo izvrševali; kajti dva tedna sta dolga in se kaj hitro pozabi, da obstaja slovenska govorica. Začeli smo z veseljem. Pokazali so se zelo, zelo pridni. Delali so z vso vnemo, da bo najlepša pisava – vsak je hotel narediti "the best". Želim si, da bi le tako ostalo do konca šolskega leta. No, upajmo!

Še imamo prostora v razredu, zato vabimo vse, kdor želi ohraniti materinsko besedo, naj se nam pridruži; najsi bodo to člani ali nečlani, vseh bomo veseli. Več nas bo, lepše se bomo imeli.

Lucija Srnec

Učiteljica.

Čeprav malo pozno pa vendar za spomin na lanskega Miklavža
1991.

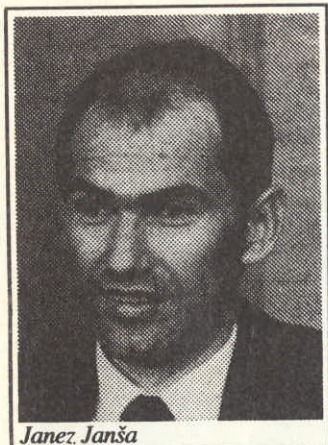

OBISK JANEZA JANŠA

OBRAMBNEGA MINISTRA REPUBLIKE SLOVENIJE.

V okviru S.N.S.Viktorije - je pod geslom - Posvečena Tebi priznana država republika Slovenija.

V Malvern Town Hall-u so 8.feb.1992. pripravili slavnostni večer v čast novo priznani državi Republiki Sloveniji, častnemu gostu Janezu Janša in še obletnici smrti našega največjega pesnika dr.Franceta Prešerna.Na ta večer se je zbrala poleg povabljenih gostov tudi velika večina Slovencev iz vseh krajev Melbourn.Program je bil na visoki ravni vseh organizatorjev in nastopajočih. Med celovečernim programom, ki je vseboval recitacije, plese, petje in govore je med drugimi spregovoril sam g.Janez Janša.

Janez Janša

Rodil se je 17.sept.1958 v Ljubljani.Diplomirani obramboslovec je delal kot svetovalec pri Sekretariatu za narodno obrambo Slovenije.Leta 1982.pa je postal predsednik komisije za splošno ljudsko obrambo in samozaščito. Maja 1988. je začel svojo politično kariero, ki ga je pripeljala od zapornika do obrambnega ministra. Bil je eden od ustanoviteljev slovenske demokratične zveze. 1990. je postal slovenski minister za obrambo, star komaj 32 let. Svoje znanje, organizacijske sposobnosti ter hitrih odločitvah je pokazal v desetdnevni vojni za Slovenijo. Junija 1991. smo ga spoznali kot novinarja, zapornika in politika obrambnega ministra Republike Slovenije.Janez Janša uspešno vodi svoj obrambni resor, po razcepu v slovenski demokratični zvezi kar tudi ni član nobene politične stranke. Skratka našli smo ga preprostega, veselega in naprednega delavca nove države Republike Slovenije.Upamo, da je odnesel lep odtis iz Melbourn, kakršnega je bil deležen pri sprejemu in bivanju med Slovenci v tem kratkem času.Ta večer bo ostal marsikateremu v spomin na preteklost, gledati pa moramo tudi na našo skupno bodočnost.

M.L.

08.02.92
Za bralce časopisa
Janez Janša
Janez Janša

SLOVENIJA—ROJSTNI KRAJ, DOMOVINA, DRŽAVA

Kaj nam pomeni dom, domača zemlja, domači kraj ali enostavno - Slovenija.

Hitri pretok misli na začetek: o zamisli samostojne Slovenije, referendum, propadanje jugoslovanske ekonomske reforme, groženj JLA Sloveniji, desetdnevni boj na ozemlju Slovenije in boj za priznanje Slovenije v svetu... je potrdil komaj pričakovani dan 15. jan. 1992.

Za vse nas, v Avstraliji živeče Slovence je zgodnja jutranja ura dne 16. januarja oznanila, da je Slovenija postala svobodna država, z lastno himno, zastavo in nedotakljivostjo svojih meja. Kako lepo. Vendar pa ne smemo pozabiti, da bo v zgodovinskem zapisu ostal za vse nas ponosen datum 25. junij 1991, ko naj bi že bil dan priznanja samostojne Slovenije, ko naj bi dan slovenskega kongresa bil priložnost za vse ljudi sveta, da spoznajo Slovenijo v vseh pogledih od delovanja parlamenta, predstava razvoja slovenske ekonomije, kulture, športa...

Ni bilo Slovenca doma in po svetu, ki se ne bi veselil tega dne. Člani kulturne sekcije v slovenskem domu Planica smo nekaj dni pred 15. januarjem sprejeli sklep, da bomo počastili samostojno Slovenijo prvo soboto po dnevu, ko bo priznanje podpisala naša druga domovina Avstralija. Nismo pričakovali, da se bo to zgodilo na dan 16. januarja. Kakorkoli, navdušenje je naslednjega 16. januarja preplavilo naša srca, veselje in ponos je zašel v vsak kotiček tega našega doma. Bili smo, kot se po domače reče: "Mož besede!"

V soboto 18. januarja je bil oder v veliki dvorani okrašen in čakal na nas, da se skupno srečamo in pokažemo spoštovanje do naše domovine, ki ga moramo čutiti enakovrednemu spoštovanju svoje matere. Ob tej priložnosti je predsedstvo slovenskega društva Planica poslalo pismo v obliki vabila na občino Springvale in v čast nam je bilo, da se je ta večer vabilu odzvala "Mayer of Springvale" ga. Joan Sheen.

Za pripravo bogatega programa na žalost nismo imeli dosti časa, zato smo se skupno potrudili v najboljši meri, da smo s kratkim uvodom g. M. Cimermana z glasbeno izvedbo Avstralske in Slovenske himne ter nekaj recitacijami zaključili ta dan.

Seveda, neradi pozabimo na vedno odlično pripravljeno domačo kuhinjo. Po proslavi smo se ob prisotnosti gospe J. Sheen preživeli vesel večer. Harmonika in veselo petje sta bila izraz naše navdušenosti.

Ali smo v srcih zares Slovenci? Ali smo v pravem pomenu pokazali kaj za nas pomeni Slovenstvo? Vsak naj si zase postavi vprašanje in

si naj sam odgovori. Zavedajmo se, da ne bomo Slovenci samo za druge ali pred drugimi, bodimo pravi iz zavedni sinovi in hčere slovenske matere z drugimi vred, le tako bo naša vez trdna in neprelomljiva - napremagljiva.

V. Š.

Folklorna skupina Planice zapleše v čast samostojni Sloveniji.

Proslava na Plnici v čast samostojni Sloveniji.

LEP POZDRAV
IN V SPOMIN
VSEM BRALCEM
ČASOPISA
"NOVICE PLANICE"

BIG - BEN

Skupina mladih fantov iz Slovenije pod tem imenom
(so se mudili med nami 7.in 8.marca 1992.

Na povabilo so prišli v petek zvečer 6.marca tudi
na S.D.Planica. Zbralo se je lepo število mladih in
ne tako mladih članov in prijateljev.

Predstavili so se z pozdravno pesmijo "Slovenec
sem". Predsednik g.M.Cimerman jih lepo pozdravil in
zaželel vsem dobrodošlico. Po okusni in obilni ve-
čerji, ki so jo pripravile članice odbora, so se na
povabilo predsednika ogledali še ostale društvene
prostore in se za spomin podpisali še v spominjsko
knjigo. Za slovo so zapeli še nekaj narodnih. Za os-
talo presenečenje pa smo jim obljubili, da jih pri-
demo pogledat na "Jadran", ki bodo nastopali v polni
zasedbi. Gianni je pripisal še malo reklame, toliko,
da bomo verjeli, da so bili na Planici. Pred odhodom
so se vsi iskreno zahvalili za gostoljubnost in pa,
da se mogoče vidimo še kje, če ne tukaj pa v Slove-
niji. Doma so razen enega, vsi iz Primorske. Obiščite
jih, če se boste nahajali na oddihu po Sloveniji.

M.L.

Matij Poje

Letos smo v slovenskem domu "Planica" posvetili spomin na našega velikega slovenskega pesnika Dr. F. Prešerna. Slovenska književnost je z njim dobila veliko priznanje v svetovni književnosti, zato bodimo ponosni, da smo Slovenci, da smo spoštovan narod, da govorimo jezik, katerega je Prešeren zapisoval v svojih delih, nas obogatel in poučil, da je ljubezen do matere enakovredna ljubezni do slov. jezika in zemlje Slovenije.

Predvsem je pomen praznika prišel do izraza prav letos, ko smo v zgodovini zabeležili našo neodvisnost svobodne Slovenije, ki je sedaj s svojimi mejami enakovredna vsem ostalim deželam sveta. Njena himna je sad Prešernovega dela in spoštovanja te zemlje. "Zdravljica" ji je ime....tej pesmi; sedma kitica nam govori o želji po miru, svobodi, enakopravnosti in ljubezen med vsemi narodi.

Spomin mi zaplava nazaj v mladost, na prva šolska leta, ko je bil ta dan za vse nas učence pouka prost dan. Vsako leto smo se ga spomnili in ga počastili z branjem in recitiranjem.

Bilo je jutro, hladno in zasneženo, ko me je mati pripravljala za šolo. Tega dne sem nastopala na majhnem odru v skromni šolski dvorani. "Kako lepa si videti tako oblečena" mi je muhasto rekla mati, ko sem se ogledovala. Bela majčka, plavo krilo in rdeča mašnica pod brado. O, nekaj lepega! Nisem mogla, da ne bi odgovorila: "Veš mama, danes je Prešernov dan!" O, ja... kdo pa je ta možakar, jaz ga ne poznam. Nasmeh mi je zbežal na usta in kaj kmalu izginil. Za hip so moje oči postale na njenem obrazu. Lahko je opazila razburjenost in otroško jezo na mojih ličkih. Otroška pamet ni mogla razumeti kako in zakaj še ni slišala o Prešernu. Misli so bile polne samih vprašanj; mar ni hodila v šolo, ali ji nobeden ni čital pravljice in pesmi,

ali pa je že moja mamica tako stara? Odgovora nisem našla. "Kako ne veš, kdo je Prešeren"? sem zopet ponosno vprašala. Za hip sem se počutila pametna in odrasla. "Ne vem, otrok moj, ne vem kdo je bil Prešeren! Moja šola ni bila taka kot tvoja. V naši šoli nismo govorili in pisali slovensko, samo italijansko. In niso povedali kdo je bil ta izobražen človek, ker niso marali slovenskega jezika."

S težavo sem sprejela obrazložitev, se obrnila, zapahnila z vrati in odkorakala v hladno jutro.

Takrat nisem razumela, sedaj pa razumem. Sedaj vem, da veliko ljudi ni vedelo za pesnika našega časa, da niso vedeli cene in vrednosti za njegovo delo, niso vedeli do danes, kako pomembno je bilo in je ohranjati zapuščeno doto. Če prej ne, cenimo jo sedaj.

Zdravljica - sedma kitica - zapisana od nekega mladega slovenskega avtorja nam je kot taka pojasnila pomen zaključne sodbe v kateri govori, da je slovenski narod prost in slovenska zemlja svobodna.

Kak človek je to? To je človek...! Strgan dohtar, ki zna pesmi delati. Ali ste slišali, kakor bi izpil kelih, kakor bi se ti užgala kri.... In na našem jeziku...? To je Slovenija.....!

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
da rojak, prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak.

Nastopajoči na Prešernovem večeru.

Tretji Slovenski Festival se je odigral 7. in 8. marca na P.S.K. Jadran. V soboto 7. marca se je zbralo mnogo ljudi, saj so se začeli kar zgodaj zjutraj meriti v vseh vrstah športnih panog. Pri darovanju Sv. maše, ki jo je imel p. Niko, je bilo veliko vernikov. "Hit kvartet" del ansambla "Big-Ben" je prisostvoval s svojimi zbranimi glasovi.

Po maši se je začel kulturni program na prostem z dvigom naše nove slovenske zastave. Lepo sta se odigrali tudi himni, ki jih je zapela N. Martinčič. Nastopale so folklorne skupine: Mladina s Planice, Rožmarin iz Kew in dva najmlajša Slovenčka, ki sta zapela narodne pesmi. Sledili so govori zbranih gostov, od katerih se je slišala pohvala avstralskih predstavnikov, kako smo slovenski narod aktiven, delaven in prijazen.

Razstava ročnih in likovnih del je bila lepo prirejena. Naša pridna Slovenka ga. M. Uršič je s kleklanjem privabila mnogo opazovalcev, katerim je morala razlagati svojo umetnost. Razstava porcelanaste posode je bilo nekaj izvenrednega. Krasne majolke, vaze, lončki in še vse drugo so krasile poseben kotiček.

Lovske trofeje lovcev v Viktoriji so pokazale športno zanimivost in veselje. Slošal si lahko: "Oh, kakšni rogovi, oh uboga račka itd." To je pač podedovanje naših prednikov, naj bo to na kulturnem polju, športnem polju, različnem razvedrilu, na zabavah, - vse to imamo Slovenci v krvi in tako po najboljši volji nadaljujemo in se veselimo po domače tukaj na peti celini, svoji novi domovini, kjer si skušamo ustanoviti svojo majhno Slovenijo, ter jo podariti našim vnukom, kateri naj hranijo vse to, kot doto svojih staršev.

Popoldanski kulturni program v dvorani sta napovedovala ga. Š. Matkovič, kar je bilo težko razbrati ali je vodila v slov. ali v angl. tako, da se je moral g. Peršič iz daljne "Zlate obale" loviti in vpletati svoje vtipe v program. Škoda! Tako na visoki stopnji so bili pripravljeni nekateri - kot na pr. Kristina Cestnik z Lentijem, Lidiya Lapuh in pa g. J. Judnič iz Queenslanda, naši Glasniki in pevski zbori pod vodstvom g. R. Carmody, ter ga. M. Bole. Vsaka čast Vam vsem, ki ste se tako temeljito pripravili za to svečanost.

L. Srnec.

Pozdrav predsednika P.S.K. "JADRANA" ob odkritju Slovenske zastave.

Mladina Planice – Izvajajo stare Gorenjske plesne na P.S.K. "JADRANU"

PRAZNOVANJE AUSTRALIA DAY.

V ponedeljek 27.jan.92. je občina Springvale praznovala "Australia day" v restavraciji "Sandown Park". Na to praznovanje so bili povabljeni predstavniki avstralske vlade, predstavniki društev občine Springvale, nagrajenci in ostali. Navzočih nas je bilo približno 550. Naše društvo sva zastopala jaz kot tajnica s soprogom. Takoj po najinem prihodu v restavracijo je prišel k naši mizi g. Sheen, soproga. Mayor of Springvale in naju osebno lepo pozdravil. Praznovanje je potekalo po programu od 8.ure zjutraj pa do 11.ure. Naj naštejemo samo nekaj točk programa:

- že pred zgradbo nas je s pesmijo sprejel zabavnik Rudi Vogen, ves obložen z igralnimi instrumenti in avstralskimi živalmi.
- Na začetku programa je Mayer Joan Sheen pozdravila vse navzoče in posebej povabljene goste.
- Nato smo peli avstralsko himno in moram priznati, da jo nismo zapeli tako zbrano, kot v naši dvorani 18.jan.92.
- Potem so učenci šole iz Keysboruogh razvili avstralsko zastavo
- Sledil je govor Mayor of Springvale.
- Podeljena so bila posebna priznanja najbolj aktivnim občanom za njihovo prostovoljno delo v humane namene.
- Podeljene so bile dve denarne nagrade za najboljšo "Short story awards".

Celotni program je bil povezan s glasbo. Na koncu naj še omenim, da je Mayor J.Sheen v svojem govoru povedala, da je bila povabljen v slovensko društvo Planica ob praznovanju avstralskega priznanja neodvisnosti Slovenije. Javno nas je pohvalila kako je bil lepo pripravljen program in, da so jo presunile lepe misli in besede mladega slovenskega dekleta povedane v angleščini. Omenila je tudi, da je vesela, ker vidi na današnjem praznovanju tudi slovenske predstavnike. Zato sva tudi midva v tistem trenutku praznovala ne samo "Australia day" ampak tudi "Slovenia day".

Slavka in Pavel Gorup.

★ ★ ★

Tiskovni Sklad

Za pomoč pri izdaji za to številko izvoda "Novic" so sledeči darovalci:

g. Janez Rotar £25.-
ga. Lojzka Fistrič £10.-
g. Franc Kampuš £20.- in

poravnal oglas v "Novicah" £80.-

Hvala vsem za kakršnokoli vsoto, ker smo zadovoljni samo, da vidimo, da vas zanima, za kar se trudimo.

Urednica.

Prihod pustnih šem v dvorano.

Jagoda in Banana sta prejele drugo mesto.

Gostje iz "JADRANA" tudi med prvimi zmagovalci.

PUST, PUST KRIVIH UST na S.D. Planica

Kot se vidi tudi A. Katič je bil nagrajen kot prvovrstna šema kar tako naprej Kastavci.

POZO BALINARJI BALINARKE

Kot sem že v rubriki balinarjev omenil, da smo začeli z medčlanskim tekmovanjem.

Igramo vsaki petek zvečer in nedeljo popoldne.

Vsi ste vljudno vabljeni na ta prelepi šport še posebno sedaj ko postajajo dnevi bolj mrzli na naših baliniščih je pa vedno prijetno. Še vedno je čas napisati vaše ime na oglasno desko ki se nahaja na baliniščih.

Zaključek tekmovanja bo v nedeljo 14. Junija za kosilo bomo napravili okusen BBQ.

V nedeljo 14. Junija bo tudi zaključek balinarske sezone za leto 1991-92

Na ta dan bomo začeli igrati že ob 8.00 uri zjutraj, podelili bomo tudi trofeje zmagovalcem.

Vsi vljudno vabljeni.

Pridite v čim večjem številu ne bo vam žal

Šporna referenta Lojze Kovačič 551 7451

Frank Šabec 704 7215

Vedno kadar dobim novo številko "Novic" jo radovedno pregledam in skrbno prelistam, da nebi slučajno spregledala kaj zanimivega. Naj si bo novice iz Avstralije, Slovenije ali še posebno naše društvene novice. Tako sem se odločila, da vam tudi jaz malo več napišem kaj in kako letos napredujemo v kuhinji. Morda bo le koga v tem malo več zanimalo. Vsem je znano, da so društveni prostori odprti vsak petek zvečer in nedeljo popoldne. Vmes so redne zabave za nameček pa še kaj, ki ni na programu. Zato moramo biti še bolj pripravljene za take priložnosti.

Letos je delo v kuhinji z veseljem opravljati, smo ekipa, ki se razumemo in ni dela, ki bi bilo težko ali naporno, da ga nebi z veseljem naredile. Posebno še, ko prihajamo vsaka iz drugega kraja Slovenije, vsaka s svojim dialektom - pa se še kregati na znamo. Dokler spoštujete človeka za kar je, na pa kar ima, se vse težkoče z lahkoto premaga.

Tudi na moške ne smemo pozabiti - saj so to sposobnost že večkrat pokazali kakor tudi naša mladina. Posebno mladim dekletom ne bô škodovalo, če bi se zapomnile dela njihovih mamic, ki so včasih več vredna kot kakšna knjiga. Tudi me še vedno med seboj pobiramo recepte in si s tem bogatimo svojo znanost. Domačih ukusnih krofov se je na Planici že tudi toliko naredilo, da bi jih lahko položili okrog Avstrije, domače potice pa še tudi ni zmanjkalo.

Tako vidite; v čem je sloga! Kar tako naprej, pa bo še "lušno" na Planici.

L. Bergoč.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELI VSEM SVOJIM ČLANOM IN
PRIJATELJEM

ODBOR S.D.
PLANICA

BALINARSKE NOVICE

Čas zelo hitro beži, zato je zopet vrsta na meni, da vam napišem nekaj za naše "Novice". Po letnem oddihu, ki ste si ga gotovo pošteno zaslužili vas ponovno vabim na novo sezono, ki se je začela za leto 1992.

Dne 26. januarja smo že imeli prijateljsko meddruštveno tekmovanje za "Cup Planica". Imeli smo zelo lep in vesel dan. Dobre volje na balinarskih stezah tudi ni manjkalo. Igralo se je zelo ostro, saj so bili zbrani samo najboljši igralci iz posameznih društev. Čestitam moški trojki Jadrana, ki so že drugo leto osvojili prenosni pokal Planice. Če si ga drugo leto zopet osvojijo ga potem lahko z veseljem obdržijo.

Čestitamo ženski trojki iz kluba "Istra". Tudi one so si ga že drugo leto zapovrstjo osvojile. Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem ženskam v kuhinji in vsem, ki ste na kakršnikoli način pomagali. Rezultati za pokal Planice so bili sledeči:

Moške trojke

1. P.S.K. Jadran
2. S.D. Planica
3. "Istra" klub
4. P.S.K. Jadran

Ženske trojke

1. "Istra" klub
2. "Istra" klub
3. S.D. Planica
4. P.S.K. Jadran

Vsem, ki ste se udeležili tega tekmovanja prisrčna hvala, vidim pa se zopet drugo leto na ta "Australia day".

Pred kratkim smo že začeli z letnim tekmovanjem S.B.Z. Viktorije. Prvo tekmovanje je bilo v Geelongu 9. februarja. Imeli smo še kar precej sreče, samo, da bi bilo tako v bodoče.

Dne 16. februarja smo na "Učki" igrali za njihov pokal. Igralci so bili povabljeni iz vseh društev Melbourn. Planičarji smo odnesli prvo in drugo mesto. Čestitamo!

Ekipa S.D. Planice za leto 1992!

Moški:

Dvojke: Andrej Grlj
Miro Franetič

Ženske:

Slavka Franetič
Julka Erzetič
Vilma Vlah
Neva Štrancar

Moški:

1. Trojka: Zvonko Penko
Franc Šabec
Darko Erzetič

Ženske:

Rezerve: Milena Abram
Pepca Šabec
M. Cimerman

2. Trojka: Stanko Mohorovičič
Lojze Kovačič
Vito Katič

Moški:

Rezerve: Franc Kinkela
Zorko Abram
Lado Sluga
R. Kinkela

Balinarji iz Adelaida nas vabijo 26. aprila na otvoritev pokritih balinišč. Povabljene so moške trojke. Če bi se radi pridružili temu slavlju, prosim, da čim prej napišete vaše ime na oglasno desko pri baliniščih.

Slovensko društvo v Canberri nas tudi vabi, jo na dvodnevno tekmovanje, ki bo 20. junija. Tudi za ta izlet se čimprej prijavite.

14. junija je nedelja, pa si jo že zdaj rezervirajte kot prosti dan za Planico. Pripravljamo med društveno tekmovanje mešanih ekip. Pričetek ob 8 uri zjutraj. Vsi vljudno vabljeni! Igralo naj bi se samo do devet "puntov". Nagrajena bodo samo prva tri mesta. To bo nekakšen višek zaključka balinarske sezone na Planici. Pridite v balinarskih uniformah, ker bi radi naredili skupno fotografijo.

Letni balinarski ples bo to leto v Geelongu 23. maja. Vstopnice so že v predprodaji pri L. Kovačiču in F. Šabecu. V ceno \$25.- je vključena tudi večerja. Pridite v čim večjem številu.

Lep in prijateljski pozdrav vsem skupaj,

Športna referenta: Lojze Kovačič in Franc Šabec.

Zelo lepi pokali na obletnici naših balinišč.

Balinarji in Balinarke Planice so veseli z trofejami ki so jih osvojili na tretji obletnici naših balinišč.

Zmagovalci različnih društev na dan tretje obletnice.

POROČILO LOVSKE IN RIBIŠKE DRUŽINE.

Lovci in ribiči Planice

Prazniki so za nami. Upam, da ste jih vsi srečno preživel!

Letošnji lovski piknik smo imeli na farmi g.in ga.S.Vrankarja. Bil je čudovit dan. Vsi, kateri ste se udeležili tega izleta vam gotovo ni bilo žal. Na svežem zraku in ob prijetni družbi je gotovo teknila ukusno pripravljena hrana naših lovcev in njih žena. Hvala vse.

1.marca smo imeli zvezno strelsko tekmovanje v St.Albansu. Dosegmo kar dobre rezultate. Tekmovali smo tudi pri P.S.K.Jadran 7. in 8. marca. Priborili smo si drugo mesto v prostem stilu.

21.marca se je spet odprla sezona streljanja rac. Tudi Planičarji so se v precejšnjem številu odpeljali v Horsham na odstrel teh nekaj ubogih račk. Za udobje so si peljali s seboj kar dva kuharja, v slučaju, če se enemu kaj zgodi, da ne ostanejo lačni, da drugi takoj priskoči - zaloge pa tudi toliko, da bi lahko zdržali do druge sezone. Petja, pitja, smeha in dobre volje jim ni manjkalo - saj to je lovski izlet.

5.aprila imamo zvezni lovski piknik v Turraronga Reservoir Witlesea. Vsi ste vljudno vabljeni!

26.aprila je na S.D.Planica zvezno strelsko tekmovanje. Za zajterk vas bo čakala že kisla juha, kosilo pa po želji. Pridite, da se zopet pomerimo, kdo bo najboljši in odnesel pokal.

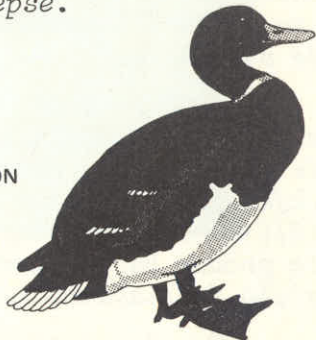
13.junija bo pa zopet lovski ples, ki ga že vsi z veseljem pričakujemo. Zabaval nas bo ansambel "Lipa". Pridite in podprite lovsko in ribiško družino na Planici.

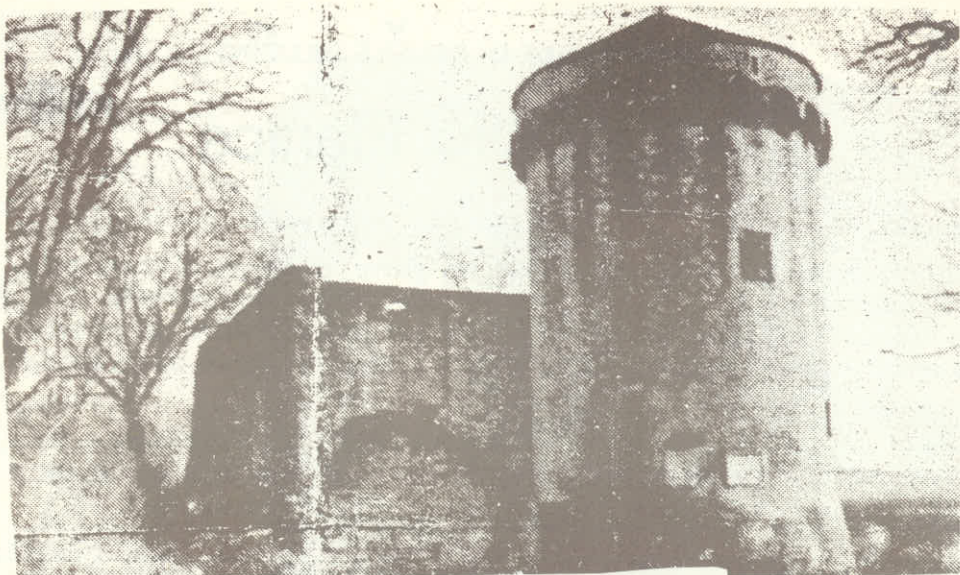
26.junija - kot zaključek leta, pa so pred nami lovske volitve. Zakaj se držite ob strani? Pridite in videli boste kaj in kako se dela na Planici. Sprejemamo pohvale in kritiko. Če vam je pri srcu ta ali drugi šport pridružite se nam in bo še lepše.

Torej nasvidenje na Planici,

Lovski starešina: Fred Toplak

DUCK SEASON
1992

Grad Kalc

Grad Kalc stoji na 620m visokem griču med Bačem, Knežakom in Zagorjem pri Ilirski Bistrici. Znan je zaradi lepega razgleda in okolice. Miroslav Vilhar ga je opeval v pesmi Na Klancau prebivam.

Kakor vsak grad ima tudi Kalc svojo zanimivo zgodovino. Kdaj je nastal, ni znano, vendar pa ga je že Valvazor opisoval v svoji knjigi pod imenom Steinberg.

Po ljudski pripovedi je obstajal že v času tlačanstva. Pravi jo, da je davno tu gospodoval grof Ravnikar. Nekoč so grad napadli razbojniki in grofa ustrelili. Grofica je menda enega izmed roparjev spoznala, zato so ubili še njo in ji živi odrezali prsi. Ker pa grof ni hranil svojega zaklada v gradu – verjetno se je bal roparjev – so ti odnesli le nekaj srebrnih vilic in nožev z grofovim monogramom. Po tem znamenju so žandarji čez dolgo časa odkrili morilca in ga s konji razčetrili ter ga vrgli v nek prepad pri Juriščah. Grofico Ravnikar so pokopali v cerkveni grobnici v Knežaku. Grofu Ravnikarju pa so postavili spominsko ploščo, ki je še danes v predsobi Troštove hiše v Knežaku.

Nekoč je grad pogorel s kapelico vred, ker pa lastniki niso imeli dovolj denarja, so obnovili le polovico. Zvon iz kapele so hranili do zadnjega. Prodal ga je Miroslavov sin Evgen Vilhar v Draskovče, kjer je še danes v draskovski kapeli. Najbrž so za Ravnikarjevimi prišli na Kalc Vilharji in so bili tam vse do leta 1903, ko je bil Kalc prodan bačkim kmetom. Ljudsko izročilo pravi, da je naselje Bač nastalo iz tlačanov tega gradu.

Miroslavov oče, Franc Serafin Vilhar, je bil rojen 3. avgusta

1768. v Planini. Njegovo rojstvo je vpisano v družinsko knjigo v Knežaku, kjer so podatki tudi za Miroslovovega deda Matevža Vilharja (1736 - 1815). Ta datum je tudi na nagrobnem spomeniku na pokopališču v Knežaku. Grad je dolgo let razvalina, le stolp je pokojni Urbančič iz Bača pred drugo svetovno vojno popravil in opremil z lepo opremo, tako, kot so jo imeli grofje. Med vojno pa so italijanski in drugi vojaki vse razdejali, opremo požgali in streho razdrli. Čudno se nam zdi pa tudi škoda je, da se sveti za varstvo kulturnih spomenikov za to ne zanimajo.

Četrty sin Franca Vilharja je bil Miroslov, ki se je rodil 7. septembra 1818. leta v Planini. Osnovno šolo je obiskoval v Postojni. Potem pa se je šolal pri Sv. Pavlu na Koroškem, v Gradcu in na Dunaju. Leta 1843. ga je oče poklical domov za gospodarja na Kalcu. Kmalu potem se je poročil s Pepco Dejakovo iz Senožeč. Zakonca sta imela devet otrok (eden izmed njih, Fran, je bil skladatelj). Ko so odrasli, jim je oče povabil Frana Levstika za učitelja. Ker je iz Kalca lep pogled na hrib Sv. Trojice, je tudi tam Levstik napisal svojega Martina Krpana.

Miroslov Vilhar je napisal nad 65 pesmi, ki so vse globoko narodne, mnoge pa ponarodele: Po jezeru, Zagorski zvonovi, Na goro in druge. Pisal je tudi klavirske skladbe in drame (Jamska Ivanka). Pa ni bil samo pesnik in pisatelj, bil je tudi politik. Več let je bil župan v Knežaku. Leta 1861 so ga izvolili za deželnega poslanca in da bi se uspešneje boril za slovenski narod, sta z Levstikom začela izdajati časopis Naprej. Doživel pa je le malo števil, ker so Vilharja zaradi nekega članka obsodili na 6 tednov zapora v Ljubljani. To pa mu je vzelo poguma; 9. maja 1868 je sklical prvi slovenski tabor na Notranjskem. Ker je bil že bolan, je na sestanku govoril neki J. Nilli o zedinjenju Slovencev pod eno krono. Tam stoji še danes kamen, ki je pričča temu dogodku.

Miroslov Vilhar je umrl 6. avgusta 1871. Pokopali so ga v družinsko grobnico. Na žalost pa ta grobnica, ki je daleč naokrog ni tako lepe, razpada. Nešteto krat so vaščani okoliških vasi prosili odgovor-pj organe, da bi jo popravili, pa vse zaman....

P.S. Podala ga. Lojzka Fistrič.

RAZTRGANI VENEC VZETO iz "DOM"

V drugem razredu ljudske šole je bilo. Otroci smo stali z učiteljem okrog groba, ki je črno zijal iz pomladanskega pokopališča: Lužnikova Minka, ki je z nami vred začela hoditi v šolo, je umrla...

Ko so padle prve grude prsti na belo krsto, so zajokali vsi Lužnikovi. Deklice, belo oblečene, so si trgale šopke in vence z glav in jih metale v grob.

Mati Lužnikova je še najmanj jokala. Med koščenimi prsti ji je polzel rožni venec, trudno je zrla na grob:

"Bog te varuj, otrok! Še v veselje si mi bil. Pridem kmalu za tabo." Da, to je bila Lužnikova mati.

Nam otrokom pa je šlo na jok, prav vsem. Posebno dekleta, ki so nosila krsto, so imele črno obrobene oči. In Tončka, najmlajša med njimi, še najbolj, saj je bila preje vedno z Minko skupaj. Z drhtečimi prsti si je snemala venec z glave, pa se ji je zapletel in ji je morala sestra Ivanka pomagati. Vrgla ga je v grob, pa prekratko, da je prav na robu obvisel. Grobar ga je hotel brsniti z lopato v grob, pa je v naglici le hitro udaril in ga presekalo na dvoje. In ostalo je še nekaj rož tam na grobu, a zmečkane, umazane. Le tu pa tam je mežikal majhen, bel cvet, kot bi pomoči, usmiljenja iskal.

Tončka se je sklonila, da bi ga pobrala. A v grob ga ni vrgla. Ko ga je hotele obdržati za spomin. Še zdaj vidim, kako je Ivanka nekaj tiho pošepetavala. Nisem čul, kaj.

"Mar res?" Živahno je prikimala Ivanka.

"Saj ne bojim se ne! Samo, da bi Minka ne mogla najti miru zaradi tega, pa tudi ne maram." Odločno je vrgla raztrgani venec v napol zasut grob. Seveda, o ljudski veri ji je pravila Ivanka. Če kdo pozabi kak šopek ali venec pri pogrebu vreči mrliču v grob, ga ta hodi iskat k njemu. Prav posebno še, če kdo namenoma ka obdrži.

Potem so se ljudje še dolgo pogovarjali o tem raztrganem vencu. Da so Lužnikovi sami krivi. A takrat nisem razumel teh govoric. Šele pozneje, ko sem prisluškoval v gozdu tajnemu petju vetra, ki je pripovedoval stare zgodbice vitkim smrekam tako prepričevalno in mikavno, da so se smreke radovedno sklanjale in prisluš

kovale. In takrat sem spoznal to žalostno zgodbo Lužnikovega otroka. Bila je nezakonska hči. Mati, najmlajša izmed desetih Lužnikovih otrok - trije bratje in sedem sestra - je kmalu po njenem rojstvu umrla. Pravili so, da od žalosti, ker so jo domači zaničevali, zmerjali. Začelo se je pa s tistim večerom, o katerem mi je bajal veter tisti popoldan.

"Za duše v vicah, oče naš..." Čudno trdo seka danes očetov glas pri molitvi. Celo gube so se mu poglobile, da se mu je skrb še globlje zarežala v srce.

"Daj nam danes..." mu odgovarjajo: mati, ki slučajno ob njem sedi, sinovi, ki podpirajo glavo z žuljavimi rokami, hčere druga ob drugi krog mize po starosti in velikosti.

"Bog in sveti križ božji!" obesi oče rožni venec na steno in proti navadi obsedi.

Najmlajša na oglu mize se nehote strese. "Zakaj jo mrzlo spreletava." Tudi Jaka, najstarejši, ki je navadno po molitvi šel pred hišo in si tam na klopi prižgal cigareto, obsedi. Dozo potisne stran, ko da se mu je tobak z vselaj prigrajal. Neža, ki je danes na vrsti, da bi pomivala, se še zmeni ne. Le najmlajšo, Minko gleda, češ le ti daj, za pokoro. Le Tone, najmlajši brat, dvajsetletni, si vzame knjigo s police in jo razrezava; šele včeraj jo je dobil; o sadjereji govori.

Težko spusti oče roke, s katerimi si je doslej podpiral glavo, na mizo, da koščeni prsti kar zapokajo in trdo udarijo ob javorov les. Naravnost Minko, najmlajšo pogleda.

"Je res, kar mi je Dobravec danes pravil?"

Vse tiho. Le polglasno ihtenje je tam s konca mize je odgovor. Pa očetu to ni dovolj. Rad bi jasne besede; ne, rad bi, da bi hči zakričala, zbežala; rad bi, da bi rekla: "Ne, to ni res," rad bi... saj sam ne ve, kaj bi pravzaprav rad. Pogled mu uide od hčere tja k ognjišču, kjer sedaj mati sedi. S sklonjeno glavo, ki jo okrožajo sivi lasje, ki kot krona skrbijo silijo izpod rute. Roke je še trdneje sklenila v naročju, ko da bi še gorečnejše moliti hotela. Vsa tako sključena se zasmili očetu. Deset otrok je rodila, jih z lastno krvjo pojila in prav vse do vrha zredila, sedaj pa gre najmlajša, najljubša obema in tudi najlepša - da bi ne bila: bolesten smehlaj preleti očetov obraz, ko se spomni lastnega ponosa - in jima pravi tako sramoto. Še huje zaboli očeta in trje vpraša.

"No, ali bo kaj? Ne boš odgovorila očetu?"

"Seveda, premogočna je za nas, če se pa h gospodu ženi," vseka Neža in brskavo lovi žlice po pomivku. Končno se je spravila pomivat iz samega veselja, da je oče tako trd z Minko.

"Ata, saj veste," dahne komaj slišno med ihtenjem.

"Vemo, seveda vemo. Ti pa nisi vedela, kaj se za Lužnikovo spodobilo in še sedaj ne veš, kaj bi storiti morala," bruhne iz Jaka, najstarejšega. Nevesto si je izbral, pa še ne ve, ga bo li marala. Bogata in lepa je. Zdaj gotovo ne bo hotela sem, posebno če Minka doma ostane. Zato vse vre in vrta

v njem:ta sramota mora iz hiše.

"Le kaj neki?" se umikajo solze jezi. Da se oče jezi in je mati žalostna, je prav; da bi se pa brat tako ujedal, ne mara popustiti. Saj sam nič boljši ni. Kako pa je letal za Vrtačnikovo, dokler ga ni s pomivalko.

"Od doma pojdi. Dovolj nam je že tvoje sramote!"

"In čim preje, tem bolje. Še na nas s prstom kažejo," doda Tona. Minka klone z glavo. Kolikokrat je že mislila na to, kako hudo bo, ko se bo zvedel njen greh. Celo sama si je že slikala, kako bo morala s culo po svetu; sama ko desetnica. A da jo bodo bratje z doma podili, ji sestre čez prag kazale, ne, tega si niti v najhujši žalosti, v največji bolečini ni mislila. Po svetu? Iz Lužnikove hiše, kjer ji je prijetno potekala mladost, kjer je ona vse ljubila, od ljudi, živine, pa prav do poslednjega kotička v hiši in tja preko polj do zadnjega drevesa v lesu; vse jo je držalo s tisočerimi vezmi: "Ne hodi, naša si!" In ljudje jo zdaj obsojajo, ker še ni šla, ker še ni našla poguma, da bi raztrgala te vezi, ki jo vežejo na ta kraj. In če je prej mislila na to, da bo šla od doma, je bilo to vse le zato, da si je v težkih skrbah hladila bolečine in si lajšala srce, ki ga je greh težil, in si mirila vest s to namišljeno pokoro. Zdaj naj bi vse to postalo resničnost. Moj Bog! Solze ji same teko po licih in kapajo na roke, na mizo...

Mati pa molči. Da bi vsaj ona spregovorila! Mar jo tudi ona obtožuje, jo li tudi ona podi od sebe? Saj je njej storila največjo krivico, največjo sramoto. Tudi oče molči. Trda obsodba otrok, ki govo-

ri iz besedi, gleda iz oči, se izraža v kretnjah in obnašanju, vse to ga boli. Čemu le sodijo? Samo on ima pravico soditi svojega otroka in mati. In zraven pa imajo še prav, še oporekati jim ne more. Da bi le mati kaj rekla.

Da bi le mati kaj rekla. Isto blodi tudi Minki po glavi. Naj jo drugi obsojajo, kakor hočejo, boli jo, a najbolj, ker mati molči. Mar se ji ne zdi vredno, da bi odgovorila zavrženi hčeri. Moj Bog, če je to res, potem pa mora iti, mora vse zapustiti: materinega molka prenese. Skrivaj pogleda skozi solze k materi. Zasmili se ji v srce, ko jo vidi sključeno, zgarnjeno ob ognjišču, z rokami, sklenjenimi v naročju. S krvjo jih je pojila, svojih deset otrok, da so čvrsti, lepi, zdravi, sama pa ko osušeno drevo. Koliko krivice ji je vendar storila. Val rdečice je zalil blede lice, še večji potok solza ji privre iz objokanih zateklih oči.

Očetu ta pogled ni ostal skrit. Vse je bral v njem. Kesanje in usmiljenje in tiho prošnjo za odpusčenje. Kako dobro to de: ni še do dna pokvarjena, mamu ima še rada, mu gre skozi glavo; tako nova in lepa je ta misel, da ji mora še enkrat ponoviti. Mamu ima še rada in ko da se je znebil skrivne teže, se vzravna in že z toplejšim pogledom lovi hčerkinе solze.

"Vsaj odgovorila bi kaj!" se zadira starejši brat. "Smo taka gospoda?"

"Kaj bi se zadiral? Saj nismo v gostilni!"

Tako misli najmlajši brat. Smili se mu sestra in jezi ga brat

Kaj bi se v vsako reč vtikal. Pred svojim pragom naj pometa.

"Kdo pa je tebe kaj vprašal?" vlije Neža jezno pomije v škaf.

"Še tebe bom prosil, da smem govoriti? Bi le rad vedel zakaj?" Jezno se obrne na stolu, da zaškrablje staro naslonjalo. "Ti rajši sama kroti svoj dolgi jezik!"

"Naj pa drugi krote. Radi mojega jezika ni še nihče naših prišel v sramoto. Radi drugih pa že."

"Tebi se sramote ni treba. D, jo boš že oprala z jezikom" se posmehuje najmlajši brat. Nehote stegne roko po bratovi dozi in si zviije cigareto. Saj ne kadi, le kadar je prav vesel ali pa razburjen, si eno privoščiči.

Neža je glasno ropotanje posode, ki jo je brisala, preglasila s še glasnejšim vpitjem.

"Otroci mir!" že dolgo je tega, da jim je oče kaj takega ukazal. Pa ne more drugače. Rad bi čim prej dokončal ta težki družinski prepir, ki ga je proti svoji volji sam moral začeti.

"Kaj pa on? vpraša. Saj ga pozna, a ga imenovati noče, ker r je tako sramoto storil.

"Po veliki noči, ko pride od vojakov, se bo oglasil pri nas s svojim stricem!"

"Saj res očeta nima več", se spomni oče. Ni bil slab rajnki Podbregar, Bog mu naj dobro.

"Zakaj pa prej ne pride? Kar nič se mu ne mudi. Tebi najbrž bolj?" se posmehuje Neža.

"Kdo se bo pa lovil za tako obvekano žensko?" hoče Jaka s šalo povrniti. Zdaj mu je prav, sa-

mo da se to uredi. Zato si tudi on zviije cigareto in odide pred hišo. Neža pa bi še rada prisekavala.

"Otroci mir!" ponovi nehote mati za očetom. Mati je spregovorila. Ko sončni žarek pade med nje, njena beseda, brez očitka, a odločno, da je še oče zaprl usta. Naj ona govori.

"Minka!" Kako lepo zveni. Nihče je ni še imenoval s tem njenim imenom ta večer, ko da si ga je omadeževala, ga zgubila. Za nje je le "ona". Mati ne tako.

"Minka! Ali si se že opravila z Bogom?"

Le lahko prikima z glavo, saj ji solze govoriti ne puste.

"In kaj si slišala?"

"Pojdi, hči, in ne greši več!"

"Saj jaz tudi pravim: pojdi desetnica si!" se vmeša še enkrat Neža. Ni ji prav, da mati tako milo sodi.

"Kjer je Bog sodil, ne sodimo mi! Vem, da ni prav, kar si storila; sramota za našo hišo je in greh pred Bogom, tako ker si našel pogum in pred Bogom sramoto oprala, te, mislim, mi sodili več ne bomo." Res težko ji je bilo prej, materi, in dolge noči, od kar je zvedela se je borila v srcu z ljubeznijo in jezo, tudi trda sodba ostalih jo je bolela, zato je njen pogled spet ljubezni poln, njena beseda ljubezniva, da si žalostna. Trudna vstane in odide v hišo.

Pa prišlo je drugače. Že drugo leto so pokopali Minko; da je od žalosti umrla, so šušljali sosedje. In zdaj smo stali ob grobu osemletne hčerke, ki se je v svoji živahnosti prikupila vsem Lužnikovim. Zato so vsi jokali in mi z njimi.

Kratek pregled članstva
S.D. Planica.

Po pregledu kartoteke je bilo do 10.marca 1992. včlanjenih skupaj 190 članov.

Od tega so:

1. Doživljenski.....1
2. Častni člani.....8
3. Odborniki.....14
4. Člani, ki imajo plačano -1992..119
-1995....1
-1997....1
5. Člani, ki so plačali -1991.....30
6. Člani, ki nimajo plačane članarine
od leta 1990 dalje.....16

Dne 19.oktobra 1991. so bili poslani opomini vsem članom, ki niso imeli plačane članarine do leta 1992. Poslanih je bilo 90 opominov.

Poleg 190 članom se pošilja vabila za prireditve na Planici tudi 95 nečlanom.

Slavka Gorup
Tajnica.

Slovenko Društvo Planica vljudno vabi vse
svoje člane in prijatelje na.

VELIKONOČNI PIKNIK
Z PLESOM

IGRA VEČERNI ZVON

Ki bo v ponedeljek 20 Aprila 1992 z pričetkom ob 3.00 uri popoldne v klubskih prostorih PLANICE ne pozabite na ta dan in pripeljite tudi vaše prijatelje.

Odbor S.D. PLANICA

**Janez Rotar
Libero Sverko**

CONCRETE CONTRACTORJA

~~Phone: 547 2079~~

~~Phone: 764 5248~~

or 791 1647

~~12 ROMILLY CRES. MULGRAVE~~

3 FILMER CRT., ROWVILLE 3178

Phone: 543 5663

Z. ABRAM

**Delcom Engineering
& Tooling**

**FACTORY 9/26-30 HOWLEYS RD.,
NOTTING HILL 3168**

POLYFOAM

AUSTRALIA PTY. LTD.

26 Dandenong Street,
Dandenong, 3175

EXPANDED POLYSTYRENE

CUSTOM MOULDERS

Packaging, Sheets, Block,

Fruit and Fish Boxes

Telephone (03) 794 8320

FAX: (03) 791 1222

Phone: 569 9513

DARKO ERZETIČ

**ZA TERAZZO, MARMOR
IN CERAMIC PLOŠČICE**

L. & E. K. BAYSIDE PRINTING SERVICE

A FINE QUALITY PRINTING CO.

L/HEADS — INVOICE BOOKS — ENVELOPES
BUSINESS CARDS — PAMPHLETS — RAFFLE TICKETS
— ETC. —

WEDDING INVITATIONS OUR SPECIALTY

View our large range of Invitations

Day, Evening and Weekends

PHONE: 551 7451

and ask for Louis

Very Reasonable Prices

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

NAŠI PODJETNIKI IN STROKOVNJAKI

darko bencich
PHOTOGRAPHER

*For all your Photographic needs
Wedding & Engagement our Specialty
Very Reasonable Prices*
Frankston Phone: 789 8448

Joe Rozman TELEPHONE: 548 1808
Frank Rozman

F. & J. ENGINEERING PTY.LTD.
MOULD MAKERS—STEEL FABRICATORS

20 Bando Road, Springvale, Vic. 3171

KARLO ŠTRANCAR
PLESKAR

ŽELITE PREBARVATI HIŠO ALI
MENJATI ZIDNI PAPIR

Telephone: 569 8286

Phone: 585 0424
Private: 584 5297

Adam Mechanical Repairs

General Motor Repairs to all Makes and Models
Performance Tuning—V8 Motor Specialists
Servicing—Brakes—Clutches
Automatic Transmissions—All Modifications

Proprietor Adam Katic

Factory 1/6 Steele Court
Mentone 3194

793 1477

V.F.L.

793 1477

MASTER BODY WORKS P/L
265-267 PRINCESS HWY.
DANDENONG 3175

- MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- ALL MAKES & MODELS
- BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- INSURANCE WORK

**12 MONTHS
GUARANTEE**

A.H. FRANK KAMPUS 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi outo na razpolago.

